



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 3/2022
13.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Смиљана Манасијевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Војислав Момчиловић, адвокат из ..., ради сметања поседа, одлучујући о захтеву тужиле за преиспитивање правноснажног решења Вишег суда у Врању Гж 35/21 од 09.09.2021. године, исправљеног решењем истог суда Гж 35/21 од 19.11.2021. године, у седници одржаној 13.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев тужиле АА из ..., за преиспитивање правноснажног решења Вишег суда у Врању Гж 35/21 од 09.09.2021. године, исправљеног решењем истог суда Гж 35/21 од 19.11.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици П 263/2018 од 23.04.2019. године, исправљеним решењем истог суда П 263/18 од 03.08.2020. године, ставом I изреке, одбијен је као неоснован приговор тужене ББ из ... да је тужба тужиле АА поднета неблаговремено. Ставом II изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је утврђено према туженој да је сметала тужилу, у последњој мирној државини подрумске оставе – подрума, који се налази у стамбеној згради у улици ... број .., на кат.парцели број .., уписаној по ЛН број .. за КО ..., на тај начин што је дана 11. марта 2015. године, насилно уклонила катанац којим је подрум био закључан, потом избацила све ствари тужиле (једна нова метална колица за превоз грађевинског материјала, пластично буре од 80 литара, тепих димензија 4x5м, два лустера) и исте отуђила, те је наложено туженој да успостави ранију државину подрумске оставе, на тај начин што ће вратити раније уклоњени катанац којим је био закључан подрум и све ствари које је избацила из подрумске оставе, те да се убудуће уздржава од оваквог или сличног сметања државине. Ставом III изреке, обавезана је тужена да тужилу на име трошкова парничног поступка плати износ од 157.550,00 динара.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 35/21 од 09.09.2021. године, исправљеним решењем истог суда Гж 35/21 од 19.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и наведено првостепено решење потврђено у ставу I изреке, а преиначено у ставу II изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиле за утврђење према туженој, као и у ставу III изреке, тако што је тужилу обавезана да туженој на име трошкова парничног поступка плати износ од 177.000,00 динара, као и износ од

36.800,00 динара на име трошкова поступка по жалби, а одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилца је преко пуномоћника 22.11.2021. године, поднела захтев за преиспитивање решења.

Врховни касациони суд је, одлучујући о дозвољености захтева за преиспитивање правноснажне одлуке, на основу одредбе члана 422. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 18/20), утврдио да захтев није дозвољен.

Одредбом члана 421. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. У смислу одредбе члана 422. став 2. истога Закона, ако је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде непотпун, неразумљив, недозвољен, неблаговремен или ако захтев није поднело овлашћено лице, Врховни касациони суд ће да га одбаци решењем.

У овом случају, правноснажна одлука у односу на коју је тужилца поднела захтев за преиспитивање, није пресуда, већ решење. Закон о парничном поступку није прописао могућност подношења захтева за преиспитивање правноснажног решења односно није прописао да се горе цитирана одредба односи и на решење. Могућност подношења захтева за преиспитивање правноснажне пресуде прописана је само у корист Републичког јавног тужиоца, у смислу цитиране одредбе Закона. То значи да је захтев тужиле недозвољен, како због тога што закон не прописује могућност подношења захтева за преиспитивање правноснажног решења, тако и због чињенице да парнична странка, односно њен пуномоћник, није овлашћен за подношење тог ванредног правног лека.

На основу изнетог, применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**